

Motion till riksdagen 2010/11:A404

av **Johnny Munkhammar (M)**

Lika villkor för bemanningsföretag

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bättre förutsättningar för bemanningsbranschen.

Motivering

I 60 år – mellan 1933 och 1993 – var privat arbetsförmedling helt eller delvis förbjuden i Sverige. Förbuden uttraderade en bransch som redan under det tidiga 1900-talet förmedlade cirka 50 000 jobb om året, varav åtta av tio till kvinnor.

Istället var idén att arbetsförmedling skulle hanteras av en statlig myndighet. På den tiden trodde man att myndigheter var effektivare än företag. Sedan dess vet vi bättre, inte minst tack vare Arbetsförmedlingens egen utvärdering av sin verksamhet.

Sedan flera förbud togs bort 1993 har bemanningsbranschen vuxit starkt. Omkring 120 000 personer är under någon del av ett år anställda av ett bemanningsföretag. Den genomsnittliga tid det tar för ett bemanningsföretag att förmedla ett jobb är en vecka – mot cirka ett år på den statliga arbetsförmedlingen.

Hälften av de anställda på bemanningsföretag är under 30 år. Två tredjedelar som är anställda där kommer antingen från studier eller arbetslöshet. Med andra ord är bemanningsföretagen idag en viktig inkörsport till arbetslivet.

Dagens näringsliv ser inte ut som på bruksortstiden. Då var nästan alla i hela byn anställda på bruket, inklusive prästen. Även i 1950-talets industri hade företagen flertalet funktioner inom företaget, från ekonomi till personal, administration och information.

Idag har företagen en hård kärna av verksamhet med anställda och anlitar andra företag för att sköta en stor del av det som tidigare fanns i företaget.

Fel! Okänt namn på

Därmed växer behovet av företag som kan specialisera sig på att leverera funktioner till andra företag.

Här fyller bemanningsföretagen en viktig funktion. Man kan slussa personal från ett företag till ett annat. Man kan fylla snabba behov. När Volvo drog ned i finanskrisens spår kunde bemanningsföretag föra vidare många tidigare medarbetare till SKF, som behövde personal.

Så blir arbetsmarknaden både flexiblarare för företag och tryggare för den enskilde. Inget kan vara viktigare om man förlorar jobbet än att snabbt kunna få ett nytt.

Tyvärr finns ett antal specialregleringar kvar, som gör att bemanningsbranschen inte kan sägas få verka på lika villkor som andra branscher.

En person som har tillfälliga anställningar på exempelvis ett byggföretag kan få ersättning från a-kassan mellan anställningarna. Ifall han eller hon har tillfälliga anställningar på bemanningsföretag finns inte denna möjlighet, vilket gör att många väljer bort bemanningsföretag. Regeringen bör överväga liknande regler för bemanningsföretag.

Enligt MBL behöver arbetsgivare inte initiera förhandlingar med facket om det handlar om arbete av tillfällig natur. Dock görs ett specifikt undantag för just tillfällig arbetskraft som är inhyrd. Att ett företag som vill ha in en person då någon annan är sjuk någon dag först måste förhandla med facket är orimligt.

Enligt en kvarvarande bestämmelse från 1930-talets regleringar får en person som slutar hos en arbetsgivare inte börja på ett bemanningsföretag som hyr ut honom eller henne till den förra arbetsgivaren inom sex månader. Detta motverkar flexibilitet och är ett hinder för enskilda arbetstagares möjligheter på arbetsmarknaden.

På dessa punkter borde bemanningsbranschen få likadana spelregler som andra branscher, vilket skulle bidra till att göra arbetsmarknaden tryggare för den enskilde och mer flexibel för företag.

Stockholm den 27 oktober 2010

Johnny Munkhammar (M)